

bunyevátságukat vállalva, hagyományaikat megtartva éljék életüket az elnyomó rendszer fenyegetéseinek ellenére is, míg néprajzi művei a bunyevác falvak jellegzetes karaktereit, az akkori élet lenyomatát őrzik. Az identitásnevelő és néprajzi alkotások további alcsoportokra bonthatóak: Karagity Antal az identitás erősítés programját két szinten, a hétköznapi életen és a politikán keresztül képzei el, míg néprajzi jellegű írásai a házasságot tematizálják, és általános erkölcsi kérdéseket tesznek fel. Mindemellett az életmű egészére jellemző a szegények és gazdagok közötti ellentét problémájának fejtegetése.

Az előadás egyik fő kérdése, hogy népszínműnek tekinthető-e a Karagity-drámák. A népszínmű történetének utánajárva és definitív jegyeit használva összehasonlítom a műfaj jellemzőit a bunyevác író drámaival, rámutatva a hasonlóságokra és a különbségekre, amik a népszínmű fogalmának tartalmát kiszélesítik.

Karagity Antal életműve bár nem tartalmaz magas irodalmi értékű műveket, munkássága mégis fontos a (relatív) kevés irodalommal rendelkező bunyevácok számára. A dolgozat célja, hogy az író prózájának és drámáinak feldolgozatlanságából fakadó űrt pótolja, a téma feltérképezése révén bekapcsolja a magyarországi kisebbségek irodalmi diskurzusába.

Fenyő Dániel (PTE Kerényi Károly Szakkollégium)

Hajas Tibor fasizmusa a magyarországi neoavantgárd és a Kádár-korszak kultúrájának tükrében

Hajas Tibor tizenkilenc évesen írt néhány verse nagy szerepet játszott abban, hogy a Belvárosi galeri perében többek között fasizmussal való állítólagos szimpatizálása miatt vád alá helyezték és börtönre ítélik. Zavarba ejtő, ha figyelembe vesszük, hogy Hajas maga is rendelkezett zsidó felmenőkkel. A probléma egyik megközelítése Hajas Tibor korai verseinek radikalizmusát a Kádár-korszak zsidó identitással kapcsolatos anomáliáiból vezeti le. Dolgozatomban a szocialista államberendezkedés fasizmus- és holokausztértelmezésén keresztül, valamint a hatvanas évek ifjúsági szubkultúrájának és a neoavantgárd irodalom kontextusának figyelembevételével kívánok rámutatni arra, hogy Hajas Tibor korai szövegei nem valamiféle fasiszta kilengés termékei, hanem életművének szerves részét képezik. A versek emellett beleilleszkednek a neoavantgárd militarista, antiszemita diszkurzív jegyeket használó alkotásainak sorába is. Hajas akkori szövegeit tehát felfoghatjuk úgy is, mint amelyek nem a zsidó identitás nem-létéből, eltűnéséből fakadó üres hely függvényében jöttek létre, hanem a Kádár-korszak normáitól való elkülönülő tevékenységben, amely egyszerre jelenti az öntudat és egy sajátos esztétikai magatartásmód kialakulását.